

Κυριακή 28η Σεπτεμβρίου 2025

Κυριακή Α' Λουκᾶ.

(Λκ. 5, 1 – 11).

«ἀπό τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν»

(Λκ. 5, 10).

Ξεκινᾶμε ἀπό σήμερα νά μελετοῦμε στά κυριακάτικα ἀναγνώσματα τόν εὐαγγελιστή Λουκᾶ. Ξεκινᾶμε μέ μία ϕαριά. Μία ϕαριά θαυμαστή καί ὑπέρλογη, ἀφοῦ γίνεται μέρα μεσημέρι! Ἄλλα τό μεγάλο θαῦμα δέν εἶναι στό πλῆθος τῶν ψαριῶν πού ἔπιασαν οἱ κουρασμένοι ϕαράδες τῆς λίμνης στή Γεννησαρέτ. Τό μεγάλο θαῦμα εἶναι ὅτι οἱ ϕαράδες αύτοί ϕαρεύτηκαν ἀπό τόν μεγάλο ἀλιευτή τῆς ἀνθρωπότητας, ἀπό τόν Ἰησοῦ Χριστό. Μαζί τους ρίχνει ὁ Θεάνθρωπος καί τά δικά Του δίχτυα. Ἐκεῖνοι τά ρίχνουν στή λίμνη. Ἐκεῖνος τά ρίχνει στή θάλασσα τῆς ἀνθρωπότητας. Ἐκεῖνοι ζωγροῦν τά ϕάρια τῆς λίμνης. Ἐκεῖνος

συλλαμβάνει καί θέλγει τίς ψυχές τους. Ἐκεῖνοι καλοῦν σέ βοήθεια, γιά νά σηκώσουν τό βάρος τῆς ψαριᾶς. Ἐκεῖνος τούς καλεῖ σέ βοήθεια, γιά νά σηκώσει τό πλῆθος τῶν ἀνθρώπων πού θά μαζευτεῖ στήν Ἐκκλησία Του. Ἐκεῖνοι θαυμάζουν τό θαῦμα. Ἐκεῖνος τούς καλεῖ σ' ἔνα σπουδαιότερο θαῦμα: «ἀπό τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν».

Αὕτη τήν πρόσκληση ὁ Ἰησοῦς τήν ἀπευθύνει καί σέ κάθε ἀνθρωπο τῆς οἰκουμένης, ὁ ὅποιος ἐπιθυμεῖ νά γίνει δικός Του γνήσιος μαθητής. Υπάρχουν πολλές φιλοδοξίες στούς ἀνθρώπους. Ὁ καθένας ὄνειρεύεται νά πετύχει κάποιους στόχους. Ἄλλος ἐπιθυμεῖ ἀξιώματα, Ἄλλος δόξα, Ἄλλος ἐπιτυχίες, Ἄλλος οἰκονομική εὐμάρεια, Ἄλλος δύναμη, Ἄλλος γνωριμίες καί Ἄλλος ποικίλες ἀπολαύσεις. Ὅλες οἱ γήινες φιλοδοξίες, ὅμως, ἀφήνουν τούς ἀνθρώπους φτωχούς καί πεινασμένους. Ὅσο ψηλά καί νά φτάσει κάποιος καί ὅσα καί ἀν ἀποκτήσει, μέσα του πάντοτε θά χάσκει ἔνα κενό, ἔνα ἀπύθμενο πηγάδι

σκοτεινό καί ἐρεβῶδες, ἔτοιμο νά τόν καταπιεῖ
καί νά ἀκυρώσει ὅλα τά κατορθώματά του.
”Οσες φιλοδοξίες καί ἂν ἐκπληρώσει ὁ
ἄνθρωπος, ὅταν μένει μόνος μέ τόν ἑαυτό του,
βασανίζεται ἀπό τό κενό τῆς ψυχῆς του καί
ἀπό τήν ἀπάτη τῶν ἐφήμερων ἐπιτυχιῶν. Τότε
βάζει καινούργιους στόχους καί μετατρέπει τή
ζωή του σέ βασανιστήριο, καθώς περπατάει
ἀπό ἄγχος σέ ἄγχος καί ἀπό περιπέτεια σέ
περιπέτεια.

‘Υπάρχει, δμως, μία φιλοδοξία ὑπέρτατη
καί οὐράνια. Εἶναι μία φιλοδοξία τήν ὅποια
μόνον ὁ Θεός μπορεῖ νά ἐκπληρώσει. Εἶναι ἡ
φιλοδοξία νά γίνει κάποιος ψαράς ἀνθρώπων.
Δέν ὑπάρχει πιό σημαντικό ἐπίτευγμα ἀπό τό
νά κατορθώσει κάποιος νά σαγηνεύει τούς
ἀνθρώπους γιά λογαριασμό τοῦ Χριστοῦ. Ἡ
πιό μεγάλη ἐπιτυχία εἶναι νά ὀδηγήσουμε χα-
μένες ψυχές στή σαγήνη τοῦ Ἰησοῦ. Ἡ πιό
εύγενική χειρονομία εἶναι νά βοηθήσουμε τούς
ἀνθρώπους νά ἐλευθερωθοῦν ἀπό τά δεσμά

τῆς ἀμαρτίας καί νά ζήσουν στήν ἀσφάλεια τῆς θεϊκῆς προστασίας.

Πολλοί προσπάθησαν καί προσπαθοῦν νά σαγηνέψουν τούς ἀνθρώπους. Οἱ περισσότεροι ἔχουν κίνητρα κατώτερα καί ἴδιοτελῆ. Προσπαθοῦν νά ϕαρέψουν τούς ἀνθρώπους, γιά νά τούς κλείσουν στά δίχτυα τῆς ἀμαρτίας καί τοῦ κακοῦ. Θρησκεῖες, ἴδεολογίες, ὅμαδες, πολιτικά κόμματα, παράνομες ὄργανώσεις, μαστροποί, ἐκμεταλλευτές, ὑποπτες ἐταιρεῖες καί ποικίλα συμφέροντα ἀλιεύουν ἀνθρώπους, γιά νά τούς κάνουν ἐργάτες τῶν κατώτερων σκοπῶν τους. Στήν ἐποχή τῆς ἡλεκτρονικῆς τεχνολογίας καί τῆς διαδικτυακῆς πληροφορίας ὑπάρχουν καινούργια δίχτυα, γιά νά ϕαρεύουν ἀνθρώπους σέ ίστότοπους ἀμφίβολης ποιότητας. Ἡ τεχνητή νοημοσύνη εἶναι ἔνα ἐργαλεῖο πού στοχεύει στή σαγήνη τῶν ἀνθρώπων μέσοπούς ἀδιευκρίνιστους. "Ολ' αὐτά τά δίχτυα ἀπλώνονται γιά νά ἐγκλωβίσουν τούς ἀνθρώπους, ὅχι γιά νά τούς ἐλευθερώσουν. Σκοπό ἔχουν τήν ἐκμετάλλευση καί τήν

ἐπίτευξη ύλικῶν συμφερόντων. Ἀκόμη καί μεταξύ μας προσπαθοῦμε νά σαγηνεύσουμε δένας τόν ἄλλο μέ σκοπούς πονηρούς. Προσπαθοῦμε νά μαγνητίσουμε τούς ἄλλους, γιά νά κερδίσουμε τόν θαυμασμό τους ἢ γιά νά ἐκπληρώσουμε ἀμαρτωλές ἐπιθυμίες. Ό διάβολος ρίχνει κι ἐκεῖνος τά δικά του δίχτυα, γιά νά μᾶς ἀγκιστρώσει στήν ἀμαρτία καί νά μᾶς χωρίσει ἀπό τόν Θεό.

‘Ο Σωτήρας, ὅμως, καί Λυτρωτής τοῦ κόσμου Ἰησοῦς προσπαθεῖ νά ψαρέψει τούς ἀνθρώπους ἀπό τή θάλασσα τοῦ ψεύδους καί νά τούς ὀδηγήσει στό ἀσφαλές λιμάνι τῆς ἀλήθειας καί τῆς ζωῆς. Γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου χρησιμοποιεῖ διαχρονικά τούς μαθητές Του, πού ἐργάζονται φιλότιμα γιά τή δόξα τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι οἱ ἀνθρώποι πού ἀκοῦν σέ κάθε ἐποχή τό κάλεσμα τοῦ Χριστοῦ: «ἀπό τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν» καί ἀνταποκρίνονται μέ φιλοτιμία. Ἔτσι ἐκπληρώνουν τήν πιό σπουδαία ἀποστολή πού μπορεῖ νά ἀναλάβει κάποιος,

τήν ἀλίευση τῶν ἀνθρώπινων ψυχῶν στήν
ἀσφάλεια τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

‘Ο μεγαλύτερος τίτλος πού μπορεῖ κά-
ποιος νά διεκδικήσει γιά τόν ἑαυτό του εἶναι
νά γίνει ψαράς τοῦ Χριστοῦ. Νά γίνει ἔνας
σύγχρονος ψαράς, πού θά προσεγγίζει κάθε
πονεμένο, κάθε ἀπογοητευμένο, κάθε κατατε-
θλιμμένο, κάθε πεσμένο, κάθε πλανεμένο, κάθε
κουρασμένο καί ἀπηδισμένο ἀπό τήν ἀσχήμια
τοῦ κόσμου, γιά νά τόν ἀγκιστρώσει στή χαρά,
στήν ἐλπίδα, στήν ἀλήθεια καί στήν ἐλευθερία
τοῦ Ἰησοῦ. Γιά νά κερδίσουμε τόν τίτλο τοῦ
πνευματικοῦ ψαρᾶ εἶναι ἀπαραίτητο νά
ἔχουμε διάκριση, γιά νά πλησιάζουμε τόν κάθε
ἀνθρωπο τήν κατάλληλη στιγμή, μέ τόν σωστό
τρόπο καί νά χρησιμοποιοῦμε τά εὔστοχα λό-
για, πού θά συγκινήσουν τόν ἀδελφό μας καί
θά τόν φέρουν κοντά στόν Χριστό. Χρειάζεται
ἐπίσης νά ᔡχουμε τιμιότητα καί συνέπεια
ἀνάμεσα στά λόγια καί στή ζωή μας. ’Οχι μόνο
νά πιστεύουμε αὐτά πού λέμε ἀλλά καί νά τά
βιώνουμε. ’Οταν τά λόγια ἐκφράζουν τό βίωμα

καί τήν ἐμπειρία μας, τότε κτυποῦν στό κέντρο τῆς καρδιᾶς τοῦ ἀκροατῆ καί τόν μεταμορφώνουν. Τό παράδειγμα εἶναι τό πιό δυνατό ἐπιχείρημα καί τό πιό ἡχηρό κήρυγμα. Γιά νά ̄χουμε τήν τιμή νά εἴμαστε ψαράδες τοῦ Χριστοῦ χρειάζεται, ἐπίσης, νά ̄χουμε διάθεση ἐργατικότητας καί ἀκατάβλητη φιλοτιμία. Νά εἴμαστε διατεθειμένοι νά δουλέψουμε δποιαδήποτε στιγμή καί σέ δποιοδήποτε μέρος. Χωρίς διακρίσεις, χωρίς ἀντιπαραθέσεις, μέ ἀκούραστες προσπάθειες νά ἐπιμένουμε εύγενικά καί ἀθόρυβα, γιά νά ρίχνουμε τά δίχτυα τοῦ Θείου Λόγου στά θολά νερά τῆς κοινωνίας, προκειμένου νά συλλαμβάνουμε τά λογικά ψάρια τῆς εύλογημένης σαγήνης τοῦ Χριστοῦ. Χρειάζεται, ἐπίσης, νά ̄χουμε καί ὑπομονή, διότι θά δεχτοῦμε σφοδρό πόλεμο στήν προσπάθεια νά φέρουμε τούς ἀνθρώπους κοντά στόν Θεό. Θά δεχτοῦμε περιφρόνηση, ἀποκλεισμό, κακία, ἐπιθετικότητα, ρατσισμό, εἰρωνεία, ἐπειδή εἴμαστε οἱ ψαράδες τοῦ Χριστοῦ. Θά κτυπηθοῦμε ὀπ' ὅλες τίς δυνά-

μεις τοῦ κακοῦ, μέ σκοπό νά ἀποτύχουμε στήν
ἀποστολή μας. Θά χρειαστεῖ νά διαθέτουμε
καί τήν κατά Θεόν παιδεία, πού θά τήν
ἀποκτήσουμε ἀπό τήν προσωπική μελέτη καί
καλλιέργεια. Πρέπει νά εἴμαστε πλούσιοι
πνευματικά, γιά νά δώσουμε, διότι «οὕκ ἄν
λάβοις παρά τοῦ μή ἔχοντος».

‘Ο Κύριος λέγει στόν καθένα μας: «ἀπό
τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν». Ὅτι γίνουμε,
λοιπόν, οἱ ψαράδες τοῦ Χριστοῦ. Ὅτι ψαρέ-
ψουμε στῆς κοινωνίας τά θολά νερά κοπάδια
ἀνθρώπων, γιά νά ἀπολαύσουμε ὅλοι μαζί τή
σωτηρία καί τή λύτρωση πού μᾶς ἐτοίμασε ὁ
Μεγάλος Ψαράς καί Σωτήρας μας Ἰησοῦς
Χριστός. Ἄμην.